Ч. 219. Субота 29 вересня (12 жовтня) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(По виборах до угорского сойму. — Словаки в угорскім соймі. — Наслїдство престола в Афґаністанї.)

Уже звістний остаточний вислїд виборів на Угорщинї, що переведені в 408 округах. Вибрано 262 лїбералів, що становлять партию правительственну. Дальше вийшли з виборів в 75 округах Кошутівці, 20 кандидатів католицкої партиї людової, 11 не належачих до нїякого сторонництва, 9 членів фракциї Уґрона, 5 националів і 1 демократ. — Лїберали втратили 54 а здобули 16 мандатів, Кошутовці стратили 5 а здобули 30, людовці стратили 5 а здобули 10, Уґроністи стратили 3 давнїйші а здобули 6 нових мандатів. — На Словаччинї панує радість. По кількацайцятьох лїтах цїлковитої політичної пасивности поставили тепер Словаки 12 власних кандидатів і переперли 5. Narodnie Noviny, висказуючи свою радість, гадають, що тепер Словаки, побідивши мертвоту, вступають в нову епоху і піднесе ся национальна сьвідомість, що є підставою житя. — Сойм збере ся 24 с. м. Президию обійме тимчасово найстарший віком Теофіль Фабінґ з Едінбурґа, а дїйстним президентом має стати ґр. Войтїх Апоній, бувший провідник сторонництва народного (умїреної опозициї), котре по обняню правительства Селем злучило ся з лїберальним сторонництвом і становить тепер могучу підпору правительства.

Нововибраний словацкий посол Бесеневский, заявив в розмові з одним дневникарем, що головною проґрамою словяньскої партиї в угорскім соймі, котра поки що складає ся лише з 5 послів і перший раз входить до сойму, уважає переведене закона о народностях в тім дусї, аби кождій народности признано власний язик в зносинах з властями і урядами. Натомість Словаки признають язик мадярский державним. В тій цїли партия словацка буде заключати союзи з иншими партиями, котрі схотять в соймі підпирати Словаків в тім дусї, именно з партиєю католицкою і поступовою.

Смерть афґаньского еміра Рахмана викликала в анґлїйских політичних кругах велике занепокоєнє, а анґлїйскі папери на біржах поупадали. Мінїстер Гамільтон вернув сейчас до Льондона і onогди по полудни відбуло ся надзвичайне засїданє ради для справ індийских. Анґлїйска праса не скриває своїх побоювань, особливо з огляду на Росию.

Daily Telegraph упоминає правительство, аби іменованє наслїдника полишив Афґанцям, бо инакше, коли та справа не буде скоро полагоджена, готові російскі аґенти змовити ся з яким афґаньским заговірником і викликати ворохобню. — Daily News каже, що ситуация поважна і вимагає обережности і зручности. Анґлїйска дипльоматия побоює ся російскої інтервенциї на случай якої ворохобнї. Але поки що Анґлїйцї не потребують непокоїти ся. Вислана від віцекороля Індиї телеґрама доносить, що справа наслїдства престола вже полагоджена; именно найстарший син Абдур Рахмана, Габіб Уллеґ, став за згодою всїх братів еміром. Того Габіб Улляга вже отець іменував наслїдником і поручив єму найважнїйші справи. Він був вихований під впливом анґлїйским і єсть прихильний анґлїйскій цивілїзациї. Однако чи мимо того Габіб Умар удержить ся на престолї, то не питанє. Зміна престола викликує майже все в азийских державах заколоти. І Габіб Улляг мав суперника і то ще підпираного Росиєю. Єсть то молодший єго брат Магомед Умар, що походить по матери з княжої родини, коли Габіб Улляг єсть сином невільницї. Мати Магомеда Умара все старала ся о наслїдство для сина, а підпирав єї в тім Гулям Гайдар, вожд афґаньскої армії на индийскій граници. Але той Гайдар вже не жиє і Анґлїйцї гадають, що нема чого бояти ся Умара.

Новинки.

Львів дня 11 го жовтня 1901.

— **Цїсарска санкция.** С. В. Цїсар санкционував ухвалені галицким соймом проєкти законів в справі побору податків від палених напоїв в громадах Струсові, Яблонові, Тарнобжеґу і Домброві і в справі доповненя реґуляциї ріки Новий Брень з притоками.

10)

СІЛЬСКІ ПАВУКИ.

(З польского — Клим. Юнош.)

(Дальше.)

В третім віддїлї великої полїклїнїки під „Зеленим лебедем“ оперовано селян. Крик там був величезний, гамір незвичайний.

Хлоп в звичайних услівях говорить голосно, а коли випє кілька півкватирків, кричить; делїкатний чоловік коли хоче хлопа пересьвідчити і вбити єму в тверду голову, що два а два є сїм, мусить кричати ще голоснїйше, а що в шинку було рівночасно яких сорок хлопів, до двайцять баб і кількацайцятьох делїкатних людий, то легко собі уявити, що панував там чисто ярмарочний шум. Навіть Мойсьо Фіш, котрий сам нераз говорив, що незвичайно любить той род музики і волить єго як всї инші роди, затикав від часу до часу уши і кривив ся з надміру розкоши.

Красний голос мав Михайло Рокита, ще красші Бартко Подсядло, Рох Пєржхала, Пилип Ягода. Голоси тих людий були дуже сильні, так сильні, як їх розрослі плечі, дужі руки, зелїзні мязи.

Всьо на сьвітї мусить мати свій конець, отже й ярмарок скінчив ся.

Як рано ряди фір ріжними доріжками пяли ся на чорноболотску гору, так о заходї сонця знов тими самими доріжками скочували ся на долину, полишивши кожда якусь частину з себе в Чорнім болотї.

В місточку гамір притихав, натомість на дорогах було голосно. Неодин селянин, підохотившись, сьпівав на цїлий голос, инші сварили ся, инші розмавляли.

О півночи, а навіть ще по півночи, чути було туркіт возів і голоси запізнених ярмарковичів, немов на потвердженє тої великої правди, що дорога на ярмарок значно коротша, як дорога з ярмарку.

Може кому видасть ся то дивним, але так єсть, а причини ріжницї двох цїлком однакових і рівних доріг суть слїдуючі: На ярмарок хлоп їде рано, з ярмарку вертає вечером; на ярмарок їде тверезий, з ярмарку підхмелений; на ярмарок спішить ся і не вступає до коршем, з ярмарку не має потреби спішити ся і може вступити де схоче. Нїхто єму також не боронить ночувати в придорожнім рові, або найти собі инший притулок на сьвіжім воздусї.

Отсе причини, для котрих против льоґіки, але цїлком згідно з дїйстностию, одна і та сама дорога може бути раз довшою, раз коротшою.

ГЛАВА VI.

О мудрій худобинї, о гордім дїдї і о двох хороших паннах.

Коли хто уявляє собі, що на ярмарку в Чорнім болотї бувають лиш люди з того марного сьвіта, який бачимо нашими очима, на якім жиємо і торгуємо, той помиляє ся, і єсть від правди так далеко, як сказавши на приклад Чорне болото від місця, на котрім колись стояло місто розпусти Содома.

Що не лише звичайні люди бувають на ярмарках, о тім дають сьвідоцтво з одної сторони учені мужі, а з другої неотесані простаки, що єсть явним а непохитним доказом правди.

Можна в тім случаю сказати, що правду, о якій говоримо, бачать видючі, а слїпі єї намацяють.

Єсть недалеко від Чорного болота невелике, але дуже славне місточко: Копитків, в нім мешкає один праведний і учений муж, до котрого зїзджають ся тисячі людий, голосний на далекі, далекі краї́ни, рабін Хаїм. Він добре знає, хто буває на ярмарках і яким товаром торгує.

Коли би хто мав щастє бути допущеним перед лице рабіна Хаїма і почути слова, які він деколи з своїх уст, мов райскі птицї з золоченої клїтки, випускає, дізнав би ся богато а богато цїкавих а незвістних річий: учув би, що на сїм нашім сьвітї єсть ще другий сьвіт, заселений духами густїйше, як найбільше місто. Сут між ними злі і добрі, помічні і накосні, приязні і ворожі, а коли суть на сьвітї, то очевидна річ, що бувають і на ярмарках, бо хтож би їм міг тої приємности заборонити. Але не треба глядати аж так великої поваги, як рабі Хаїм з Копиткова, бо кождий найпростїйший жид знає о тім, що на ярмарках в Чорнім болотї буває великий милосердник пророк Елїя, і в той або инший спосіб подає

— Ц. к. Дирекция почт і телеґрафів оповіщує; З днем 15-го жовтня с. р. буде відкрита в Ридлові (повіт Бжеско) при істнуючім там-же ц. к. уряді почтовім стация телеграфу з ограниченою службою денною.

— З львівскої аепархії. Завідательства парохій одержали оо.: Лука Демчук з Денисова в Бужку, Теодор Пицдус з Дрищева в Зеленій Анд. Киналь з Вожикова в Увсю і Клим. Калиньский з Струтина нижного в Надітичах. — Сотрудництва одержали оо.: Герасим Семків з Дичкова в Гнилицках, Вас. Левицкий з Струсова в Дичкові. Платон Карпиньский з Кобиловолок в Струсові. Стеф. Мохнацкий з Бірок малих в Кобиловолоках, і Петро Петриця з Лолина в Зборі. — На перший рік богословія приняті до львівскої дух. семінариї слідуючі кандидати: Мелетий Бирчак. Діон. Бородайкевич, Мих. Галуневский, Теодор Голийчук, Йосиф Горчиньский, Мих. Жовнірчук, Ник. Іваньчук. Роман Каленюк, Мих. Брикович, Лев Кочій, Мих Костик, Павло Костик, Анатоль Малиновский, Вас. Мондзик, Ник. Миндюк, Ник. Михалевич. Ів. Насійка, Ів. Придаткевич, Теодор Рак, Ник. Сиротюдов, Волод. Скоробогатий, Петро Стерник, Мих. Теребушка, Волод. Федів, Стеф. Хиревский. Ник. Хмілевский, Олекса Шараневич, Мих. Шараневич, Волод. Ячишин, Дмитро Мигоцкий, Дмитро Самбірский, Павло Штокало, Йосиф Лох і Онуфрий Воляньский, а цертифікат на теольоґічні студиї першого року на львівскім університеті одержали укінчені гімназисти: Мариян Ярема, Ант. Рудавский. Вас. Падох. Конст. Павлусевич, Вас. Олексин; Стеф. Ковалів, Ом. Крвавич, Йос. Лебицьак, Юрий Левицкий. Ол. Кмицикевич, Теоф. Дурбак, Орест Дурбак, Конст. Гулий, Конст. Александрович. Ів. Брилиньский, Вас. Дуткевич і Володимир Сарачиньский.

— Отворене читальні в Хотинци, селі повіта яворівского, відбуде ся дня 20-го жовтня, в неділю о 2-ій год. по полудни. Прибувайте братя! Один за всїх.

— Щедрий дар. П. Казимир Бартманьский, властитель більшої посїлости, жертвував 1000 К. для убогих міста Львова греко- і римо-католицкого обряду.

— Із Золочева доносять, що наука в школах народних і трех низших кляcах гімназиї перервана за-для епідемії шкарлятини, від середи знов розпочала ся.

— Помилуванє. Віктора Долека, котрого засуджено на кару смерти за убитє другого арештанта, помилував Цісар, а суд замінив єму кару смерти на кримінал на ціле житє. Злочинця відставлено вже до карного заведеня Бриґідок.

— Податок від зелізничих білетів. В парляментарних кругах ходить поголоска, що має ся поставити внесене на зміну правительственного проєкту, Як звістно, правительство предкладає, аби податок від зелізничих білетів без огляду на клясу, якою подорожний їде, виносив 12 процент. В тім напрямі мають внести зміну, аби податок від карт IV. і III. кл. виносив менше, а від білетів II. і I. кл. був значно більший, бо противно потерпіли би на тім найбіднїйші верстви. Правительство має годити ся на сю зміну проєкту

— З Камінеччини пишуть: В околици Буска дня 8-го с. м. нагально счинила ся громовиця, а зараз потім упав рясний град і добре устелив землю. Лежав по затїнених місцях ще навіть другого дня. Люди кажуть, що той град — не злий знак: він віщує ще друге — бабске лїто.

— До руских осель в Парані наміряє виїхати один зі сьвящеників станиславівскої епархії. — На учителя до кольонії Прудентополіс а заразом редактора рускої газети і (поки-що) зецера, хоче виїхати один бувший слухач богословія, що розуміє ся на техніцї друкарскій і публіцистиці. Він був би там учителем, а при тім видавав би руску газетку, здає ся під назвою „Бразилійска Русь". Розходить ся лише о фонди на закупно потрібних черенок і ручної машини друкарскої, однак при жертволюбности нашої суспільности і сему зарадить ся. В слідуючім місяци має поїхати до Парани трех Василиян а з ними вибере ся в дорогу також будучий редактор рускої часописи в Парані.

— Банкротство двох підприємств. Ґазети польскі нотують чутку, яка розійшла ся з Ряшева, що тамошна акцийна гарбария рішила ся ліквідувати. З Кракова знов доносять, що тамошне підприємство виробів столярских під фірмою Стриеньского, котре в послїдних часах перемінило ся на фабрику дешевих знарядів рільничих для селян, постановило зліквідувати свій інтерес. В підприємстві сїм верховодило первістно двох людий, архітект Тадей Стриеньский і Роман Мураний, столяр. Все ішло добре, аж Стриеньский хотїв розширити інтерес і розійшов ся з Мураним а війшов до спілки з Банком краєвим. Мимо фондів, які єму банк доставляв, не удало ся Стриеньскому і спілка мусить тепер ліквідувати.

— Огні. В Білокерници, повіта підгаєцкого, згоріли три хати тамошних селян враз з будинками господарскими вартости 1.100 К. — На фільварку в Рожубовичах під Перемишлем, власність кн. Єронима Любомирского, згоріли дві стодоли повні збіжа і дві стирти соломи, загальної вартости 17.000 К. — В Семенівці, пов. львівского, згоріли два доми з будинками господарскими вартости 3400 К. Причиною огню був малий хлопець одної з тамошних селянок, котрий хотїв напечи собі барабол і розложив огонь в стодолї одного із погорільцїв. — В ночи з 6-го на 7-го с. м. вибух огонь в Скваряві старій, повіта жовківского. Огонь займив ся в стайни шинкаря Герца Гутмана і при сильнім вітрі перекинув ся на сусїдні хати. Згоріло загалом 7 загород зі всїм добутком, 4 корови і 50 гусий. Огонь був мабуть підложений, але палія не удало ся й доси винайти. Погоріли Герц Гутман, Петро Турок, Іван Боденко, Кость Костюк, Іван Штайнберг, Луць Чех і Іван Андрушко з тих лиш два послїдні були обезпечені.

— Движима азбука, — або прилад до образового представленя початкової науки читаня і писаня. Видав п. Григорий Блій, емеритований управитель 6-кл. народ. школи у Львові. Комплет обнимає 76 букв, писаних на картонї, враз із пуделком до переховання і відповідною інструкциєю та з приладом до уставленя букв. Цїна знижена виносить 8 корон; для книгарень 20% рабату. Замовляти можна в канцеляриї Товариства „Просьвіта" і в книгарни Ставропігійский (улиця Руска, ч. 3) у Львові. „Движима азбука" повинна находитись безусловно в кождій народній школі.

— З ґімнаст. товариства „Сокіл" у Львові пишуть нам: Ферії в „Соколї" скінчили ся. Вправи членів розпочинають ся дня 1-го жовтня в днях як давнїйше, т. є. ві вторник, четвер і суботу від 7—8 год. вечером. Наука боротництва відбуває ся в тих самих днях, що вправи, від год. ½7—7. О год. 8-ій відбувають ся вправи довільні. Вправи учеників розпочали ся вже дня 15-го вересня, записувати ся ще можна до дня 15-го жовтня. Вписи так членів як і учеників відбувають ся щоденно від години 7—8 вечером в „Соколї" ул. Підвале ч. 7.

— Пращанє маршалка краєвого. Скоро лиш наспіла вість о іменованю ґр. Андрія Потоцкого маршалком краєвим, уступаючий маршалок Є. Ексц. ґр. Станислав Бадені зробив пращальну візиту всїм членам виділу краєвого а в пів години опісля прийшли члени Виділу до маршалка і попращали ся з ним. Вчера в полудне зібрали ся всї урядники Виділу краєвого в сали Унії Любельскої а відтак явив ся маршалок краєвий і в довшій бесїді попращав ся з ними та подякував за то, що они улекшували єму сповняти свої обовязки. Бесїду свою закінчив пан маршалок словами: А на закінченє желаю Вам того, в чім я сам в протягу шестилїтя в неоднїй тяжкій хвили шукав охоти. Желаю Вам в урядовій працї і в житю свободи думки і внутрішного вдоволеня, котре дає завсїгди почутє сповненого

убогим жидам нагоду до заробку. аби мали з чого жити і живити численну родину; знає також, що бувають духи добрі і злі, знає, що в зьвірятах, в конях, в худобі, в дробі, сидять духи померших людий, що сидять они навіть в предметах мертвих, як на примір в сухих деревах і придорожних каменях.

Темний і неотесаний нарід, хлопи, неспосібні до поважного думаня над устроєм сьвіта, мають також поняте о злих духах. Они знають, що о півночи пересиджують ті духи на греблях, коло мостів, на дорогах і роблять людям ріжні пакости.

Васонжек, хоч не зазнав в своїм житю і не зазнає до смерти смаку мудрих книг і хоч з другої сторони не єсть так дуже неотесаний, як примір Михайло Рокита, знав ся однако дещо на духах і мав з ними нераз до дїла.

Найчастїйше стрічав їх, повертаючи з ярмарку.

Оповідати о тих пригодах не любив, але люди знали, що їх мав; сьвідчило бо о тім заболочене одїнє, часом синцї під очима, або розбите чоло. По полагодженю інтересу з жидами і закупленю кількох дрібних справунків, Васонжек повернув ще „під Лебедя" і там забавляв ся з честною компанією при фляшцї.

Тревало то може до одинайцятої в ночи. Добре того Васонжек навіть по звіздах вимірковати не міг, бо они як на злість розрушали ся сеї ночи на небозводі точнісенько як жиди на ярмарку.

Хоч Васонжек мав кований віз і виплітаний васаг і хоч той віз виглядав як яка бричка, аж любо було дивити ся, то однако не любив їздити на возі і найчастїйше відбував свої подорожі верхом, на старій, гнїдій кобилі. Була то конина власного плеканя, Васонжка, знала свого пана і слухала єго як пес. Васонжек не продав би її навіть за великі гроші, бо була кобила незвичайно мудра і на всї способи випрактикована.

Васонжек умів цїнити її прикмети і знав, що лїпшого коняти для себе не найде. І дїйстно, була она немов сотворена для него.

Добре сказав раз один селянин, що „инша худобина хоч не уміє промовити, то однако має більше розуму, як деякий чоловік".

Той вислів можна би знаменито приложити до коня Валентия Васонжка.

До дороги така була випрактикована і видюща, що чи у запряжі, чи під верхом, серед найтемнїйшої ночи, ступала так певно і сьміло, мов в само полудне. Васонжек міг спати на возі дуже добре, бо був певний, що кобила не заблудить і що не вкине єго до рова.

Перед волостним судом все ставала, немов би знаючи, що її пан має заєдно до того дому інтереси, задержувала ся також перед кождою коршмою. Коли Васонжек зліз з воза, аби розігрити ся, ждала спокійно, доки не вийде, колиж не злазив і спав, стояла якусь хвилю а відтак волїкла ся в дальшу дорогу.

До пасовиска була славна; все найшла дорогу до чужої конюшини або вівса, але за найменшим шелестом, зачувши здалека відгомін людских кроків, висувала ся тихцем на своє місце і скубла малу, але Васонжкову траву, як найспокійнїйше і без страху, що їй хто зробить яку прикрість.

Не було случаю, аби її зловлено в шкоді, а однако виглядала не зле, хоч скупий Васонжек не кормив її цукром.

На нічлїгах і попасах, в чужих стайнях і заїздах, уміла знаменито виймити голову з вузденицї і повиїдати обрік иншим коням, а поводила ся при тім так тихо і спокійно; що нї один фірман не збудив ся і не замітив крадежи.

Поживившись як треба, вертала на своє місце і або клала ся на соломі, або стояла спокійно; з головою низько до самої землї спущеною, байдужна, немов би їй житє обридло.

Страшенно порадне зьвіря!

Покірна і спокійна супротив Васонжка Васонжкової і малих Васонжчат, котрі найбез печнїйше на нїй їздили, була для чужих людий дуже горда і недоступна.

Коли хто до неї наближав ся, клала на себе уши і вишкірювала величезні жовті зуби з видом найбільшого невдоволеня.

Раз в ночи закрав ся злодій до стайнї і хотїв її вивести; але она так єго погризла і копитами побила, що кілька тиждней лежав і ледве вилизав ся, тим більше, що й Васонжек, котрого стукіт і крик в стайни пробудили, також порядно єму всипав.

Від тої пори вже злодій не лакомили ся на неї.

Але всї ті прикмети, які виявляла у запряжі в дорозї, порадна в чужій стайни і на пасовиску, покірна дома, енерґічна супротив чужих, були нічим з сї прикметами, коли ішла під верхом.

Здаєть ся, що Васонжек відступив їй часть власної бундючности, бо коли вибрав їй з гриви і хвоста солому, коли її трохи обтер

обовязку. — На промову маршалка відповів іменем урядників радник Виділу краєвого др Йосиф Екельский, а опісля працав ся маршалок майже з кождим урядником окремо. — Вечером о 6 год. працали маршалка професори виділу медичного під проводом дра Обжута.

— **Огні**. Дня 7 жовтня, около 10 години рано, вибух огонь в Ганусівцях, повіта станіславівского, і знищив будинки господарскі Стефана Парици і єго сусідів: Федора Остановича, Николи Пуйди, Максима Шендака, Гаврила Вовка, і дах хати Дмитра Дутки. Огонь вибухнув в шопі Стефана Парихи. Шкода — ціла обезпечена — виносить около 5.480 К.

— **Самоубийство.** В Лопушанці, повіта Добромильского повісив ся зарібник Сенько Бандура з причини браку средства до житя. — Дня 5 жовтня видобуто в Галичи з Дністра трупа тамошного жителя, помічника кравецкого Андрія Урсула, котрий ще дня 3 вересня с. р. около 11 год. в ночи вийшов із свого помешканя та імовірно в намірі самоубийчім до Дністра скочив.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелізниць державних** оповіщує, що назва стациї: „Водоход", лежачої на шляху зелізниці льокальної Равдниц-Зльониц, в окрузї ц. к. Дирекциї зелізниць державних в Празї, — змінено з днем 1. жовтня с. р. на „Страшков-Водоход.

Назву стациї „Лянґенльойс Гайндорф" лежачої на шляху Зіґмунсгерберґ—Гадередорф, в окрузї ц. к. Дирекциї зелізниць державних у Відни, змінено з днем 1 жовтня с. р. на „Лянґенльойс".

Назву стациї „Обермольдав" лежачої на шляху зелізниці льокальної Вінтерберґ-Вальтерн в окрузї ц. к. Дирекциї зелізниць державних в Пільзні змінено з днем 1 жовтня с. р. на „Кубогіттен".

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 11 жовтня. Грецкий король Юрий прибуде сюди з кінцем жовтня. Дня 1 або 2 падолиста послідує стріча Цісаря Франц Йосифа з королем. В тій цили прибуде Цісар до Відня з Ґеделє.

Льондон 11 жовтня. Деякі часописи не похваляють проголошенє стану облоги над Капляндом і кажуть, що то може довести до утрати цілої полудневої Африки, так само як Анґлія утратила свого часу північну Америку.

Неаполь 11 жовтня. Два недужі уміщені в шпитали для заджумлених померли на ту недугу. Більше занедужань не було. Прочі недужі мають ся добре.

Прага 11 жовтня. Нині відбувають ся вибори до сойму з міст. Міста вибирають 72 послів, з котрих доси було в ческих руках 40, а в німецких 32.

Льондон 11 жовтня. На афґаністаньский престол вступив по смерти еміра єго найстарший син Габіб-Улляг хан.

Брукселя 11 жовтня. Кріґер приймаючи депутациї з нагоди других роковин розпочатя полудново-африканьской війни замітив, що она ще довго потреває.

Надіслане.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодіжи. Ціна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодіж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житем і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житеписи і погляду на літературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі пояснення в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

рукавом і вложив на неї старе сідло, набирала такої гороїжности і огня, що тяжко було єї пізнати.

Від Васонжкової оселї до фіґури за селом несла голову високо, відтак опускала єї знов, але нехай-но до иншого села входила, знов була горожна і бундючна.

І Васонжек тоді підпирав ся під бік, перекривлював шапку на бік і так їхав, аж селяни ставали та говорили:

— Гроший богато не має, але бундючний, нехай єго чорт!

З кількож то недобрих пригід вратувала Васонжка вірна кобила!

Шляхтичище був горячий, до зачіпки скорий, до бійки ще скорший, тому лучало ся часом особливо, коли кинув ся на кількох, що мусів утїкати, аби ратувати кости. В таких пригодах скоро лиш дохопив ся своєї конини, був цілком безпечний. Нераз гнали за ним і на добрих конях, але де там! Кобила гнала як вітер, аж землю зпід себе дерла.

Васонжек тоді похиляв ся так, що єго довгі вусища майже сплітали ся з розвіяною гривою коня і що хвиля викрикував:

— Гуляй, стара!

І стара гуляла, гуляла без памяти. Могло здавати ся, що вохопив єї якийсь дур.

Рови, яруги, загони нічого не значили для неї; гнала як вихор, тяжко дихаючи, гнала доти, доки лиш могла.

Відтак постепенно переставала, успокоювала ся, аж вкінци, тяжко носячи боками, ставала.

Тоді Васонжек напоминав єї лагідно і остерігав:

— А спробуй-но і набав ся охвату, стара, побачиш, зараз продам тебе жидови!

Не дістала охвату, мала зелїзне здоровлє і безмежну витревалість.

Добра худобина. Семеро жеребят мав від неї Васонжек, а всї хорошо виховали ся і за добрі гроші пішли між люди. Памятає їх Васонжек добре, всї були гнїді як і мати, лиеі як і мати, з панчохою на лївій задній нозї, також як мати.

Один лиш був відмінив ся і мав голову як ліхтарню, цїлком білу, але своєю дорогою мав добру вдачу; до роботи не надто цікавий до їди зате добрий і тому іменно все гладкий і не сьвітить ребрами. Дуже добрий кінь, купив єго сьвященик з Зимної Волї і не встидає ся ним їздити, хоч то знатна особа і капопік.

Стара все знала, коли Васонжек тверезий, а коли пяний, бо то й шляхтичеви, прости єму Боже, лучало ся.

Коли був тверезий, ішла під ним рівно і сьміло; коли пяний ішла дрібно, підбігаючи то на право, то на ліво, відповідно до того, в котру сторону шляхтич перехилював ся і тим способом піддержувала єго на собі, аби не упав.

(Дальше буде).

Видання
Руского педаґоґічного Товариства.

Образкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. Ґете-Франко: Лис Микита (друге цілком змінене виданє) 1 К., опр. 1 К. 30 с. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге виданє) 80 с., опр. 1 К. 30 с. *Наші зьвірята 80 с. *Діточі вигадки ч. І. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Забавки для дітий 80 с. *Мала менажерия 70 сот. *Велика менажерия 80 с. *Нашим дітям ч. І. 80 с. Нашим дітям ч. II. 80 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., опр. разом 2 К. 90 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., опр. разом 1 К. 30 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Байки братів Ґрімів 50 с.

Видання без образків.

***Читанка** ч. І., II., III., IV. оправні по 40, без оправи по 20 с. ***Китиця желань** 2, розширене виданє 40 с. ***Ів. Франко**: Абу Каземові Капцї 40 с. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 4 К. **Дзвінок** з р. 1892—1900 по 6 К. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич**: Записки школяря 40 с.; Від Бескида до Андів 20 с. ***В. Чайченко**: Олеся; Комар; Два оповідання по 10 с.; Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **О. Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Леоніда Глібова**: Байки 10 с. ***Дніпрової Чайки**: Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с.; Коза дереза 1 К. 60 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 1 К. 20 с. **Гордієнко**: Картагинцї і Римляни 40 с. ***Юлій Верне**: Подорож довкола землї 1. Кор. 20 сотиків, оправлена 1 Кор. 30 сот. **Барановский**: Приписи до іспитів 40 сотиків. ***Молитвенник** народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер**: Коротка істория педаґоґії 1 К. 20 с. ***Василь В-р** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. **Василь**: Подорож Ґулївера до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. **Остап Макарушка**: Короткий огляд руско-укр. письменьства 30 с. ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 20 с. **Віра Лебедова**: Гостинець дітям 50 с. **Віра Лебедова**: Малі герої 50 с., опр. 70 с. **Др. Мандибур**: Олімпія 70 с. **Сальо**: Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 с. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 1 K. **Др. Мих. Пачовский**: Замітка до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с., Народні Думи з поясненями, І. ч. 64 с. ***Тарас Шевченко**: Кобзар 2 К. 40 с., опр. 2 К. 80 с., в полотно 3 К. 10 с., *Кобзар для дітий 40 с. ***Ів. Спілка**: На чужинї 40 с., опр. 54 с. **А. Глодзіньский**: Огород шкільний 1 К. 20 с. **Мих. Коцюбиньский**: Оповідання 40 с., опр. 54 с. **Олекса Катренко**: Оповідання 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дітий 40 с., опр. 60 с. **Стефан Пятка**: На прічках, оповід. 30 с., опр. 44 с. **Оповідання** для дітий 40 с., опр. 54 с. **Картки** з історії України-Руси. 40 с. **А. Кримский**: Переклади 40 с., опр. 44 с. **А. Пушкін**: Байки 30 с. **D. N. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповідання 30 с., опр. 44 с. **Марта Борецка**: істор. оповід. 64 с, опр. 84 с. **Марко Вовчук**: оповідання І. часть 30 с.; опр. 44 с. **Поеми О. Кониського**: 30 с., опр. 44 с. **Гр. А. Толстой**: Казки 40 с., опр. 54 с. Покарана Лож, комедийка Кучальской 20 с., опр. 34 с.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности, а „Огород шкільний", поручений до бібліотек шкільних.

Дістати можна в книгарні Наукового Товариства імен. Шевченка, ул. Чарнецкого, ч. 26. і в книгарни Ставропигії.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)